

Бо юмъ Оца и Сына, и Отаго Духа. Аминъ.

Проклатъ чловѣкъ творлй
дѣло Господне съ небреженїемъ.
(Іер. 48,10.)

Кого такај только страшно поразљва Слово Божије;
съ таково велико и страшно заканванїе? Кон са тїи
творлши дѣло Господне съ небреженїемъ.

Бые, на вѣрно, благ. слѹш. шкте са уѹди
като чѹете кого Слово Божије поразљва съ про-
клѣтїј. Първо и първо то поражава, онїш, кон
чые наричаме сващенно-церковно-слѹжителїе, кога
тѣ извѣршватъ свое дѣло съ немаренїе, когато
слѹжатъ безъ никакво благоговѣнїе, читкѣ и
лѣкѣтъ безъ всякакво вниманїе.

Духъ! ако е дѣлженъ нѣкой си всичко що
стрѹва, да е съ благоговѣнїе, то, това именно
принадлежи на сващенно-слѹжителїе церковни;
и отъ тѣка, ако нѣкой за небреженїе-то си за-
лѹжва проклатїе то си повечъ отъ дрѹги-тѣ
акъ-они.

Благоговѣнїе-то, на церковно-слѹжителы тѣ.
сато нѣкое благодѣханїе отъ юмїамъ са раз-
лива малко много изъ цѣлј церкви, тѣй равно
и немаренїе то нихно, като живеница рана мал-
ко много мѹлепсва всички що стоятъ въ храма
Божији. Бпрочемъ, бр. Хр. бойтеса отъ да осѣ-
кдявате сващенно-слѹжителїе-тѣ церковни; как-